

forslaget omhandlede Mænds Pensionering, er den, at de ikke have havt fast Ansættelse i den Stilling, hvorfra de nu sidst ere bleve entledigede, men Grunden til, at de ikke have havt en saadan fast Ansættelse, er jo en ganske anden end den, der i Almindelighed pleer at forarsage dette. Det er nemlig ikke, fordi man ikke har anseet de Embeder, som de have beklædt, for saa betydningsfulde og vigtige, at de burde besættes ved kongelig Ud nævnelse og give dem, som beklædte samme, en saa fast og sikker Stilling, at de ogsaa kunde gjøre Regning paa en passende Pension eller Alverdomsforførgelse, naar de fratruaade denne, og det er heller ikke, fordi man har anseet de Mænd, hvorum der her er Tale, for ikke at have været kvalificerede til at bestyre de Embeder, hvori de bleve ansatte. Nei, Grunden har ganske simpelt været den, at den Stilling, som de have beklædt, vedrørte Forhold, som man dengang, da de bleve ansatte, tænkte paa at ville omordne. Man var ikke dengang sikker paa, om man vilde beholde Udskrivningschefersembederne som selvstændige Bestillinger, og derfor blev det ved en Overenskomst mellem Regjeringen og Rigsdagen vedtaget indtil videre ikke at besætte denne Klasse Embeder fast. Dette Forhold er imidlertid, som det høie Thing vil vide, nu forandret, idet det ved den nye Værnepligtslov af 5te Marts f. A. er besluttet, at Udskrivningschefersembederne skulle besættes af Kongen. Det, at Udskrivningscheferne ikke have været fast ansatte, er dog ikke hidtil, naar der ikke har været enten særlige Omstændigheder ved de vedkommende Embedsmænds Embedsførelse eller andre særlige Forhold tilstede, geraadet dem eller deres Efterladte til Stade ved deres Afgang, idet man, naar de fratruaade deres Posten, eller der ved deres Død blev Spørgsmaal om at give deres Enker Pension, har foreslaaet at behandle og har behandlet de enkelte Tilfælde, som om de havde været fast ansatte i Udskrivningschefersembederne. Det er nu ogsaa dette, som Regjeringen har foreslaaet med

Hensyn til de to Mænd, hvorum der i det foreliggende Lovforslag er Tale. Det er Mænd, som i en lang Aarrække have tjent Staten tro og vel, som have havt al Grund til at vente, at de ved deres Entledigelse vilde blive behandlere, som om de havde været fast ansatte Udskrivningschefer, og som Regjeringen ogsaa har troet at kunne give et Tilfagn om, at den vilde søge at udvirke en saa stor Bevilling til dem, som svarede til, hvad de som faste Embedsmænd vilde have faaet i Pension. Herpaa har Folkethinget dog ved Sagens Behandling der ikke villet gaae ind, og det har nedsat de af Regjeringen i Overensstemmelse med de af mig nævnte Principer beregnede tvende Pensioner ganske betydeligt. Det er imidlertid min Hensigt, saafremt jeg dertil tør haabe nogen Understøttelse fra det høie Things Side, at stille Vædringsforslag til denne Sags 2den Behandling, hvorved jeg vil søge at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det oprindeligt er blevet forelagt af Regjeringen.

Jessen: Det glæder mig, at jeg ogsaa i denne Sag ganske kan tilfise den høitærede Minister Understøttelse idetmindste fra min Side til at bringe Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, som det havde, da det blev forelagt af Regjeringen, idet den Nedsættelse, der har fundet Sted af de for de heromhandlede Embedsmænd foreslaaede Pensioner, forekommer mig at være i allerhøieste Grad ubillig. Det Hovedargument, hvorpaa Nedsættelsen hviler, har kun været det, at de paagældende Embedsmænd, dengang de bleve ansatte, vidste, at de ikke vare sikke paa at erholde den Embedsmænd ellers tilkommende Pension efter Pensionsloven, paa Grund af, at de kun bleve konstituerede. Jeg skal i den Anledning, da jeg antager, at ikke alle Landsthingets Medlemmer opfylde den Forpligtelse, som jeg har seet, at Nogle mene, der skulde paahvile dem, til at læse Folkethingstidenden — jeg troer tvøvrigt nu just heller ikke, at alle Folkethingsmænd opfylde det dog meget lettere Hverv at